Het werk van de Heilige Geest in de gemeente

Auke Hoefnagel

Het werk van de Heilige Geest in de gemeente

© Volle Evangelie Gemeente Urk e.o.

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave 3

Voorwoord..... 4

Het werk van de Heilige Geest in de gemeente 5

1. Inleiding 5
2. Historisch perspectief 6
3. Vol zijn van de Geest – sleutels..... 9
4. Hoe en wanneer vervuld worden met de Heilige Geest 12
5. Handoplegging en gebed voor de doop in de Heilige Geest 18
6. De Heilige Geest in de gemeente(leden) 21
7. Werkingen, gaven en uitingen van de Heilige Geest..... 24
8. De vruchten van de Heilige Geest..... 27
9. Tot slot..... 28

Vragen en antwoorden..... 29

Voorwoord

Dit is een brochure uit een reeks, uitgegeven door de Volle Evangelie Gemeente Urk e.o. Het doel is gemeenteleden te ondersteunen in het ontwikkelen van een bijbelse visie op diverse, essentiële bijbelse onderwerpen. Ook is de brochure geschikt voor bezoekers die zich willen verdiepen in de leer en zienswijze van de pinkstergemeente in het algemeen en de manier waarop dit geleerd en beleefd wordt in de plaatselijke gemeente te Urk. Nadrukkelijk willen wij stellen dat deze brochure geen uitputtende, theologische verhandeling bevat, maar veeleer een praktische uitleg vanuit een eenvoudig verstaan en beleven van wat de bijbel zegt. Dit wil echter beslist niet zeggen dat wij geen degelijk onderzoek hebben verricht bij het tot stand komen van deze brochure. Wij geloven dat de vorm van een brochurereeks die steeds met nieuwe onderwerpen kan worden aangevuld bijdraagt aan de duidelijkheid over onze geloofsbeleving, aan wederzijds begrip en respect tussen christenen en aan het wegnemen van mogelijke misverstanden.

Het werk van de Heilige Geest in de gemeente

1. Inleiding

Wij geloven dat de Heilige Geest ruimte moet krijgen om te werken in de gemeente. Dit kan in het persoonlijke leven van de individuele gelovige maar ook door hem of haar heen in de gemeente. Daarbij moet ruimte zijn voor de werking van de gaven van de Geest, waardoor de gemeente wordt opgebouwd. Daarom deze brochure over het werk van de Heilige Geest. Om te delen wat de Bijbel hierover zegt en aan te geven hoe wij dit aspect als pinkstergemeente een plaats geven in de gemeente. Gods Geest staat voor "Leven" met een grote letter L. Toen God de mens tot leven schiep blies Hij zijn Geest in hem en toen werd hij levend. Wel of geen Geest betekent feitelijk levend of dood zijn of anders gezegd: wel of niet verbonden met de levende God:

Ezechiël 37:14 *En Ik zal Mijn Geest in u geven, en gij zult leven, en Ik zal u in uw land zetten; en gij zult weten, dat Ik, de HEERE, dit gesproken en gedaan heb, spreekt de HEERE. (st.vert.)*

Ieder bijbelgetrouw christen zal deze woorden volledig beamen. Nu is de vraag natuurlijk: Hoe kan dit ten volle in ons leven doorwerken? Is de manier waarop wij hier als pinkstergemeente mee om gaan wel bijbels? Met andere woorden: hoe zou God willen dat wij met het werk van de Heilige Geest omgaan? Heeft de mens hier überhaupt een rol in? Moet er nadruk op worden gelegd? Om hier antwoord op te kunnen geven, komen wij uit bij het Woord van God dat voor ons de toetssteen voor alles is. En wij kunnen vervolgens ook kijken naar de vruchten die het voortbrengt, goede vruchten of slechte vruchten.

2. Historisch perspectief

Voordat we ingaan op wat de Bijbel over ons onderwerp zegt, zouden we de aandacht voor de rol van de Heilige Geest in de kerk eerst in een historisch kader willen plaatsen. Dit doen we globaal daar het nu niet van belang is het helemaal uit te diepen.

We kunnen op grond van de bijbel met zekerheid vaststellen dat door de eerste christelijke gemeenten en de apostelen de werkingen van de Geest volledig werden erkend en herkend. We lezen dit onder andere in de eerste brief van Paulus aan de Korintiërs waar in hoofdstuk 12 de verscheidenheid van genadegaven en bedieningen wordt neergezet. Ook de doop, de vervulling en het vol zijn van de Heilige Geest wordt genoemd in het Nieuwe Testament. Wij kunnen vaststellen dat in de tijd van de apostelen en vlak daarna de vele uitingen, gaven, werkingen en bedieningen van de Geest de gewoonste zaak waren. Na institutionalisering van de kerk is echter de doop met of in de Heilige Geest eeuwenlang, vooral in de middeleeuwen, op de achtergrond gebleven. Hoewel uit diverse verslagen wel blijkt dat Gods Geest werkzaam was. Pas tijdens de reformatie is de vraag over de geestesgaven weer aan de orde gekomen. Calvijn aarzelt wel over de vraag of de gaven van de Geest door de Here Jezus nu tijdelijk of duurzaam zijn beloofd en houdt het zelfs voor mogelijk dat de wereld van de gaven is beroofd wegens haar ondankbaarheid[1]. Gezien het feitelijk ontbreken van een duidelijke bovennatuurlijke of bijzondere uitstorting van de Heilige Geest op christenen, ook in de reformatie, en dus een “natuurlijke” onbekendheid hiermee, komen de kerken van de reformatie tot de opmerkelijke conclusie dat doop met de Heilige Geest en

[1] Calvijn: commentaar op Markus 16:17

Geestesgaven slechts van toepassing waren op de eerste gemeente (de onmondige gemeente)[2].

De twintigste eeuw wordt echter nu al door kerkhistorici de eeuw van de Heilige Geest genoemd. Niet in de laatste plaats wordt dit bevestigd door de wereldwijde aanwezigheid en enorme groei van de charismatische beweging. De charismatische beweging legt nadruk op de vervulling met de Heilige Geest als een van bekering en doop onderscheiden gebeuren. Men kan hier met recht spreken van een moderne opwekkingsbeweging, die zich verbreidt over alle denominaties in alle landen. Vooral in de zogenaamde Derde Wereld begint dit een gigantische omvang aan te nemen. De pinksterbeweging is na de Rooms-katholieke en de Orthodoxe kerken de derde christelijke denominatie ter wereld en telt 178 miljoen leden. Het aantal christenen dat zegt de doop met de Heilige Geest te hebben ervaren, is nog vele malen groter: 426 miljoen (Bron: Operation World, 7th edition). Volgens de statistieken van de bekende missioloog van de 'Southern Baptists', David B. Barrett, zijn momenteel al meer dan de helft van alle praktiserende christenen ter wereld van een charismatische signatuur.

Sinds er vanuit de hele wereld melding wordt gemaakt van de uitstorting van Gods Geest in een vernieuwende kracht, - hetgeen als een herleving van de Gemeente van Christus wordt ervaren- is er ook discussie ontstaan op het punt of de geestesdoop nu wel of niet een bijbels gegeven is. De vraag is nu: is het zo dat de kerk was ingeslapen en nu ontwaakt is en met nieuwe kracht is aangedaan door deze uitstorting van Gods Geest? Of is het fenomeen geestesdoop een ervarings-syndroom of dwaling van christenen die uit zijn op bovennatuurlijke ervaring en dat alleen maar willen benadrukken?

[2] Generale synode Groningen 1963-1964 van gereformeerde kerken, Voorlichtend geschrift inzake Pinkstergemeenten

De vroege en late regen

Vanuit dit historisch oogpunt willen we wijzen op het beeld van de vroege en late regen aan de hand van Jacobus 5:7. In Israël bestond het agrarisch seizoen uit achtereenvolgens een vroege regen, daarna een droge(re) periode en daarna de late regen (die sterker was als de vroege). Hierna werd geoogst. Water is het beeld van de Heilige Geest. De vroege regen valt neer op Gods akker, dat is de wereld. Dat was bij het begin van het tijdperk na Christus, namelijk bij de uitstorting van Gods Geest op Pinksteren. Ook de droge periode is geweest waarin relatief weinig vernomen wordt van de werking van de Geest. En nu is de late regen. In de hele kerkgeschiedenis is nog nooit zoveel melding gemaakt van de uitstorting van Gods Geest op gelovigen. Het is verfrissend en verrijkend om deel te hebben aan die late regen.

Wij kunnen ons niet aan de indruk onttrekken dat de late regen nu ook christenen in de gevestigde, traditionele denominaties aan het bereiken is. Ook hier zien we weer dat Gods plannen boven de menselijke beredenering uitgaan. Wij zien vaak door zijn genade, pas achteraf hoe Hij het bedoeld heeft. Het gelovig aanvaarden van deze doop in de Geest leidt tot het daadwerkelijk ontvangen ervan. Leringen die het tegendeel willen bewijzen leiden tot het missen ervan.

3. Vol zijn van de Geest - sleutels

God wil dat wij vol zijn van zijn Geest:

Efeze 5:18 *En wordt niet dronken in wijn, waarin overdaad is, maar wordt vervuld met de Geest; (st.vert.)*

De gelovige behoort zich hier naar uit te strekken, dat zit impliciet in deze tekst verwerkt. Het probleem is niet dat de christenen niet weten dat zij vervuld behoren te zijn met Gods Geest, maar dat ze met de vraag zitten *hoe* dit kan geschieden en *hoe* dit in je leven tot uitwerking kan komen. Toch was deze vraag minder relevant voor de discipelen op de pinksterdag. Zij *werden* gewoon vervuld met de Heilige Geest, doordat zij:

- gehoorzaam waren aan Jezus opdracht om in de tempel te bidden en te wachten tot Zijn Geest over hen zou komen
- vol verwachting waren en zij strekten zich biddend uit naar de belofte van de Here Jezus

Kortom, zij waren op het juiste moment, op de juiste plaats, met de juiste houding van verwachting. Hoe weten we dat? Omdat Jezus zelf hen de instructies geeft. Graag gaan we dieper in op deze geschiedenis rondom de vervulling met de Heilige Geest. We onderscheiden dat hier de volgende sleutels naar deze vervulling aangeboden worden:

🔑 Sleutel 1: Gehoorzaamheid

De discipelen *gehoorzaamden* het woord van Jezus. Zij schonken geloof aan zijn woorden doordat zij naar Jeruzalem gingen. Gehoorzaamheid aan God is nauw verbonden aan geloven. Het gaat er dus niet om een positie op te bouwen waardoor we zouden kunnen ontvangen, of om opgedane kennis van allerlei zaken, maar

om geloof en gehoorzaamheid. Gehoorzaamheid brengt leven voort zoals Jezus, die gehoorzaam was tot in de dood en ons leven bracht. Alleen kennis maakt vet en opgeblazen als de levenswandel er niet mee in overeenstemming gebracht kan worden. Daarom zijn de overtuiging van, de vergeving van, het breken met en de voortdurende strijd tegen de zonde essentiële aspecten bij het vervuld zijn met de Heilige Geest. Niet in de zin van dat dit eerst allemaal gedaan en bereikt moet zijn door de mens, maar veeleer dat de Heilige Geest volop betrokken is bij deze aspecten.

Zoals gehoorzaamheid in de waterdoop betracht kan worden, zal ook gehoorzaamheid met betrekking tot de doop met de Heilige Geest een sleutel zijn naar die doop. We noemen de volgende teksten in dit verband:

Joh. 14:15 en 16 *Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn geboden. En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in eeuwigheid; Namelijk de Geest der waarheid, Welke de wereld niet kan ontvangen; want zij ziet Hem niet, en kent Hem niet; maar gij kent Hem; want Hij blijft bij ulieden, en zal in u zijn.*

Hand. 5:32 *En wij zijn Zijn getuigen van deze woorden; en ook de Heilige Geest, Welke God gegeven heeft aan degenen, die Hem gehoorzaam zijn.*

🔑 Sleutel 2: Verwachtend bidden

De andere sleutel is het verwachtend bidden (uitstrekken naar) om de vervulling met de Heilige Geest. Hier zal ook sprake moeten zijn van een verlangen naar meer van Jezus in het persoonlijk leven van de christen. Dit verlangen wordt geboren uit een diep besef van de noodzaak van vervulling met de Geest en een diep besef van onze eigen armoede. De Here Jezus zegt zelf immers:

Lukas 11:13: *Indien dan gij, die boos zijt, weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader den Heiligen Geest geven dengenen, die Hem bidden?*

De Here Jezus geeft het voorbeeld van een aardse vader die zijn kind geen steen geeft als het om brood vraagt. Zo zal de hemelse Vader de Heilige Geest niet onthouden aan zijn kinderen. Dat de Here Jezus niet alleen de discipelen bedoelt in Lukas 11:13 blijkt uit de algemene termen en het algemene voorbeeld dat Hij geeft: *"…aan hen die Hem daarom bidden.."*. Het ontvangen van de Geest is dus geen automatisme maar er dient verlangd, gebeden te worden om de Geest. Wij zien dit dan ook steeds weer in Handelingen terug komen dat er *gebeden* werd (onder oplegging van handen) om vervulling met de Heilige Geest.

Dus wij moeten vanuit Gods woord vast stellen dat:

1. God wil dat wij vol worden van Zijn Geest
2. Dat gehoorzaamheid aan Zijn Woord een sleutel hierin speelt
3. Dat wij verwachtend (gelovend) horen te bidden om Zijn Geest

4. Hoe en wanneer vervuld worden met de Heilige Geest

Hoe?

We kunnen ons afvragen: hoe gaat dit dan in zijn werk? Dit is allereerst een menselijke vraag te noemen. De gelovende mens aanvaardt, de verstandelijke mens wil weten hoe dit nou precies in zijn werk gaat. Op zich is dit geen verkeerd iets, maar de volgorde is van groot belang. Nicodemus wilde weten hoe de wedergeboorte plaatsvond en Jezus zei: De wind waait waarheen hij wil, met andere woorden: het werk van de Geest moet je niet willen doorgronden maar aanvaarden. Indien een mens, die voordat hij van God ontvangt, alleen maar vragen stelt over hoe dit in zijn werk gaat, is nog niet toe aan het eenvoudig als een kind geloven en aannemen. Pas als hij het ontvangen heeft kan hij het ook beter leren begrijpen. Deze volgorde is belangrijk. Maar niettemin willen wij kort ingaan op de vraag hoe. We kunnen dit trachten uit te leggen aan de hand van het volgende voorbeeld:

Voorbeeld:

Neem een drinkglas. Dit glas kan vergeleken worden met een mens. Een mens is een vat of huis waar de Heilige Geest in kan wonen. Er kunnen echter ook andere bewoners zijn in het huis die van minder goede komaf zijn. Ook het hart van een kind van God is vaak nog gevuld met allerlei zaken die van de wereld zijn, oude gewoontes, zonden etc. Om dit uit te beelden kun je bijvoorbeeld kiezelstenen in het glas doen. De Heilige Geest zien we als water dat in het glas gegoten wordt, de vervulling met Gods Geest. Is het glas vol met stenen kan er wel een klein beetje water in maar het glas is snel vol. We kunnen stellen dat het glas tot aan de rand toe gevuld is met

water, maar er is maar weinig werking van Gods Geest te zien. Men ziet meer steen. Nadat de persoon zich heeft onderworpen aan het Woord van God en de wereldgelijkvormigheid en de zonde heeft afgelegd en beleden, zullen er stenen verwijderd worden uit het glas. Er kan ook bevrijding van duistere machten nodig zijn. Dan kan Gods Geest komen en de lege plaatsen vullen met Zijn tegenwoordigheid. Ook nu is het glas tot aan de rand toe gevuld en is de persoon “vol van de Geest”. In beide gevallen is het glas vol maar toch is er verschil. De ingieting van het water in een leeg glas kan een geweldige krachtige ervaring zijn. Af en toe een steentje eruit kan een meer geleidelijke manier zijn. Waar het om gaat is dat we ons met hulp van Gods Geest leeg maken van wereldse zaken en zonden. Hier spreken we over het kruis toelaten in je leven. Ook wordt wel gesproken over ‘het vlees kruisigen’. Dit moet de gelovige willen en doen. Jezus zei: “Neem je kruis op je en volg Mij”. Dus uiteindelijk de mate waarin we dat doen bepaald ook de volheid.

Wanneer?

Een andere bekende vraag is:

… is de doop met de Heilige Geest een eenmalig historisch gebeuren, eens en voor allen. Of wordt het voortgezet in telkens terugkerende bovennatuurlijke ervaringen van christenen?

Dit is een veel besproken kwestie. De gedachte dat het éénmalig voor iedereen en voor alle tijden zou zijn, wordt wel onderbouwd met de volgende bijbelgedeelten:

Handelingen 1:5 *Want Johannes doopte met water, maar gij zult met de heilige Geest gedoopt worden, niet vele dagen na deze.*

De woorden: *niet vele dagen na deze*, lijken de indruk te geven op een éénmalig gebeuren.

Handelingen 2: 17–21 Maar dit is het… Petrus citaat uit Joël geeft de indruk van een definitieve vervulling van een profetie.

Verder wordt hieraan toegevoegd dat alleen voor bijzondere gebeurtenissen en unieke situaties en belangen er een uitzondering wordt gemaakt. En dan denkt men aan Handelingen 10, het huis van Cornelius.

Hierbij merken wij het volgende op:

1. Het gebeuren in het huis van Cornelius is een prachtige schakel tussen de eerste uitstorting van de Heilige Geest op de Pinksterdag en het vallen van de Heilige Geest op allen die het woord hoorden, zie Hand. 10:44. Lees hierover het getuigenis van Petrus zelf in Hand. 11: 15, 18. Hier hebben wij dus een voorbeeld van een uitvloeisel of gevolg van dat wat op de eerste Pinksterdag gebeurde.
We lezen in dat er telkens 'herhalingen' van de uitstorting plaats vonden[3]. De latere uitstortingen zijn weliswaar geen nieuwe heilsfeiten, maar wel uitwerkingen van het eerste grote gebeuren. De uitstorting van de Heilige Geest was wel uniek, maar kon zich toch herhalen!

2. De Geest is soeverein. Als we spreken over de Heilige Geest, dan werkt Hij zoals Hij wil! Nergens in de Bijbel blijkt dat God zich wilde beperken tot een éénmalig gebeuren voor enkele gelovigen. God is niet gebonden aan menselijke theorieën, gedachten en regels (zoals de Joden die hadden) die anders bepalen.

3. Er geldt een opdracht om *vervuld te worden met en te wandelen door de Heilige Geest* – Efeze 5: 18; Gal 5: 18. Er wordt wel eens opgemerkt dat nergens in de brieven een herhaling plaats vindt van dat wat op de Pinksterdag heeft plaats gevonden. En men beroept zich dan op 1 Kor. 12: 13 – *gedoopt door EEN Geest tot een lichaam.*

[3] Lees bijvoorbeeld Hand 4: 31; 8: 17; 10: 44-48; 13: 52; 19: 6; Gal 3: 2, 5; Rom 8: 23

Wat betreft dit gedeelte uit Korintiërs wordt meer gezinspeeld op de betekenis van de gemeente in relatie tot het lichaam van Christus. Zowel in de brieven als elders in de bijbel wordt telkens de nadruk gelegd op het leven met en de wandel door de Geest, evenals de duizenden getuigenissen uit de kerkgeschiedenis. 1 Joh 2: 20, 27. De schrift dringt duidelijk aan op het ontvangen van de volheid van de Geest.

Balans tussen Woord en Geest

Graag willen wij ingaan op een reeds lang bestaand verschil tussen de evangelische, meer traditionele stroming en de charismatische stroming die beiden afzonderlijk te herkennen zijn in het christendom wereldwijd. De evangelische stroming heeft altijd vastgehouden aan het reformatorische principe van het onfeilbare Woord van God. De evangelische christenen voelen zich verenigd door een gemeenschappelijk verstaan van het evangelie als het gaat over de fundamenten van het christelijke geloof. Zij hebben zich door de tijden heen genoodzaakt gevoeld zich op te werpen als verdedigers van het rechte evangelie en het gezag van de Heilige Schrift. Het Woord van God, de bijbel neemt in de geloofsbeleving dan ook een allesbepalende en allesomvattende plaats in.

De charismatische stroming belijdt het bovenstaande ook maar erkent tevens dat God heden ten dage ook nog spreekt door zijn Geest tot de gelovigen en de gemeente. De noodzaak van vervulling (doop) met de Geest voor de gelovige wordt benadrukt. Door het ontvangen en uitoefenen van de geestesgaven (zie hoofdstuk 7) wordt het leven van de gelovige effectiever en is de gemeente beter toegerust voor haar taak.

Om allerlei redenen is weinig beweging in de beide standpunten geweest. De opkomst van de charismatische beweging is echter moeilijk te negeren. Wij staan als plaatselijke gemeente open voor

een dialoog tussen charismatischen en evangelischen aangaande de verschillen. Indien beiden zelfonderzoek doen en eerlijk de bijbelse waarheden zoeken en erkennen is toenadering en vereniging zeker mogelijk.[4]

Woord is Geest?

Een gedachte die ook nog wel voorkomt aangaande de relatie tussen Woord en Geest is de veronderstelling dat Gods Geest synoniem is voor het geschreven woord van God, de Bijbel. Wij willen hierover opmerken dat vol van de Geest niet kan betekenen: vol zijn met kennis. Of anders gezegd: de Geest is geen synoniem voor (kennis van) het Woord van God. Dit kan misleidend zijn voor de gelovige. Het levendmakende woord heeft zijn krachtige werking doordat de Geest er kracht aan verleent, dus wij erkennen dat het één niet kan zonder het andere, doch dit betekent volgens ons niet dat zij synoniem (=identiek) zijn. Op deze manier wordt een voorveronderstelling (Geest = Woord) gecreëerd waarop een leer gebouwd kan worden dat het Woord in de plaats is getreden van de Geesteswerking. Hierdoor kan de werking van de Geest belemmerd en beperkt worden. Deze voorveronderstelling bevat immers de gedachte dat er geen geestesuitingen meer zijn. En dat de Geest alleen maar werkt door bijbelstudie en kennis van het Woord. Alleen kennis is echter niet voldoende. Maar een relatie met God vanuit het Woord en door de Geest maakt levend. We kunnen alles weten over de Bijbel maar niet voldoende toekomen aan de inwerking van Gods Heilige Geest in ons dagelijkse leven. Als wij Gods Woord voor 90 % kennen en kunnen uitleggen, maar slechts voor 10 % in ons leven terugvinden, dan is er duidelijk onbalans.

[4] In dit licht willen wij het boek Woord & Geest van David Pawson aanbevelen die uitgebreid op dit onderwerp ingaat. Uitg. Opwekking, ISBN 90-76880-17-4

5. Handoplegging en gebed voor doop in de Heilige Geest

Handoplegging (e'pithesis) is een zeer bijbels begrip. Het opleggen van handen was (en is nu nog steeds) een heilige handeling, door de christenen overgenomen van de Joden; Het werd gebruikt bij het bidden voor elkaar, of bij het verlenen van goddelijke zegeningen, specifiek lichamelijke gezondheid. Of bij gebed om de Heilige Geest bij de toediening van de doop en het verlenen van het ambt van leraar en voorganger in de gemeente. Het bijbels woordenboek geeft de volgende uitleg:

Handoplegging was een belangrijk religieus gebruik, dat echter niet overal in de Heilige Schrift dezelfde betekenis heeft. Er bestaan twee manieren van handoplegging, die onderscheiden moeten worden en in het Hebreeuws, niet in het Grieks, door twee verschillende werkwoorden uitgedrukt worden. Voor de ene wijze van handoplegging wordt het werkwoord sim ("opleggen") gebruikt, voor de andere samak `al ("op iets leunen of steunen").

De eerste uitdrukking wordt gebruikt als de handoplegging een eenvoudige, symbolische daad is, het uiterlijke teken van de overdracht van iets dat niet zintuiglijk waarneembaar is, zoals een gave of een kracht. Zo legde Elisa zijn hand op die van koning Joas ten teken dat
zij aangeraakt zou worden met goddelijke kracht en de nederlaag van de Syriërs zou bewerken (2 Kon. 13:16)

Deze wijze van handoplegging werd vooral toegepast bij het zegenen. Dan werd de hand op het hoofd gelegd als de drager van zowel zegen als vloek (Gen. 48:14; Matt. 19:13vv; Marc. 10:16). Wanneer een grote groep mensen gezegend werd, dan werden de handen over haar uitgebreid (Lev. 9:22; Luc. 24:50). Ook werd deze wijze van handoplegging toegepast bij genezingen van zieken en opwekkingen van doden. De hand op het hoofd of het zieke lichaamsdeel gaf aan de zieke de genezende kracht van God door van degene die haar bezat (Matt. 9:18; Marc. 5:23; 6:5; 7:32; 8:23,25; Luc. 4:40; 13).

Ook bij ons in de gemeente is de handoplegging bij het gebed voor de vervulling met Gods Geest één van symbolische aard (werkwoord 'sim'). De Here Jezus zelf namelijk doopt met de Heilige Geest, en niet degene die bidt. Ook is het niet noodzakelijkerwijs dat de vervulling met de Heilige Geest op hetzelfde moment of alleen maar door handoplegging plaatsvindt. Het gebed hierom na de waterdoop is slechts een vragen om de vervulling Heilige Geest die de persoon in kwestie in het geloof aanvaardt. Wij hebben de belofte van de Heilige Geest immers gekregen? De daadwerkelijke *ervaring* van de doop met de Heilige Geest kan best later plaatsvinden. Is dit niet zo bij alle beloften die God geeft? God heeft vele beloften gegeven die wij ons door het geloof moeten toe-eigenen. Maar de bedoeling is dat de vervulling van deze beloften zich daarna werkelijk zichtbaar manifesteert in ons leven? (*…maar <u>wordt vervuld</u> met de Geest;)* In dit opzicht is niets mis met de handoplegging waarin de belofte van de vervulling met de Heilige Geest wordt bevestigd, uitgesproken en beleden, en waarin wordt uitgezien naar de concrete manifestatie ervan. Het is zelfs zeer goed om in navolging van de apostelen te bidden voor de vervulling met de Geest onder handoplegging.

Tevens kan de opsomming van het christelijk fundament in Hebreën 6:1-3 een verwijzing zijn naar het feit dat handoplegging een fundamentele zaak is. De schrijver noemt hier oplegging der handen als eerste onderwijs aangaande Christus. Als we kijken naar de volgorde die hier genoemd wordt is deze niet willekeurig. Hier worden de stappen beschreven die een mens doormaakt als hij tot geloof komt en een geestelijk mens wordt.

Stap 1: bekering van dode werken
Stap 2: geloof in God
Stap 3: leer van dopen
Stap 4: oplegging der handen
Stap 5: opstanding der doden
Stap 6: eeuwig oordeel

In Handelingen 2 vers 38 zegt Petrus tegen zijn broeders: *"Bekeert u en een ieder late zich dopen op naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave van de heilige Geest ontvangen"* Dit zijn ook de eerste vier stappen die in Hebreën genoemd zijn. Als wij de Bijbel lezen werd de Geest uitgestort overal waar de apostelen de nieuwe gelovigen na gedoopt te zijn de handen oplegden. De oplegging van handen was hier blijkbaar zo vast mee verbonden dat dit in Hebreën genoemd wordt in het fundament. Mogelijkerwijs kan voor oplegging der handen gelezen worden 'de vervulling met Gods Geest, al wordt dit niet expliciet zo genoemd.

6. De Heilige Geest in de gemeente

God verlangt ernaar te werken in de gemeente en door de gemeente van Jezus Christus heen. De vraag is natuurlijk hoe dat kan geschieden? Wij willen voorop stellen dat wij niet kunnen en mogen voorschrijven hoe de Geest zijn werk moet doen. Als wij aan de Here de ruimte geven en het risico nemen Hem te laten werken zoals Hij dat wil, dan geven wij als het ware de leiding over aan Hem. Het probleem is echter dat een mens van nature altijd de controle over zijn leven wil behouden. God de leiding geven betekent dus dat je iemand die meer dan je is, vrijwillig (!) een stuk controle over je leven te geven. “Neem mijn leven laat het Heer ….”. En zoals Jezus het voorbeeld gaf toen Hij in de tuin van Getsemané bad: “Uw wil geschiedde”.

Mattheus 26:39 *En Hij ging een weinig verder en Hij wierp Zich met het aangezicht ter aarde en bad, zeggende: Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan; doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt.*

Inderdaad blijkt hieruit dat als je je leven onderwerpt aan de wil van God er dingen kunnen gebeuren die je naar je natuur tegenstaan of beangstigen. Gemeenteleiders zijn soms bang om de regie echt in handen van de Here te leggen. Ze vragen zich af: wat staat er dan allemaal te gebeuren? Om niet de controle te verliezen houden zij de geestesuitingen maar buiten de deur. We mogen echter getuigen dat God nooit inbreekt in een mens maar dat de mens waarin hij werkt altijd zijn eigen wil behoudt. God *eist* ook niet je leven te geven aan Hem, maar Hij nodigt uit. Als je echter de controle over je leven wilt behouden dan respecteert Hij dat. Maar het meest kan Hij mensen gebruiken die zich volledig overgeven aan Hem.

Romeinen 8:14 *Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods.*

Romeinen 8:19 *Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods.*

Het toetsen van de gaven

Door deze overgave aan God en verbrokenheid heen kan God werken door zijn kinderen. Deze werkingen dienen wij altijd te toetsen aan Gods Woord. Want inderdaad, wij hebben een vaste toetssteen nodig om datgene te beoordelen wat in de Geest en door de Geest bewerkt wordt. Door te weinig inzicht in de wil van God zou de boze voordeel kunnen behalen door misleiding waardoor we afdwalen van Gods Woord. Het is daarom ten allen tijde van groot belang Gods Woord als maatstaf te nemen voor alle geestesuitingen. In eerste instantie is het de leiding van de gemeente die de gaven beoordeelt en toetst. De beoefenaren van de verschillende gaven dienen zich te onderwerpen aan de leiding die per slot van rekening verantwoording dient af te leggen aan God aangaande hun taak.

1 Johannes 4:1 *Geliefden, gelooft niet een iedere geest, maar beproeft de geesten, of zij uit God zijn; want vele valse profeten zijn uitgegaan in de wereld*.

Dat er niettemin volop sprake is van werkingen van Gods Geest in de nieuwtestamentische gemeenten blijkt duidelijk. We zullen hier in de verder hoofdstukken nader op ingaan.

Werkingen in de gelovige

Dat een christen niet zonder de inwoning van de Heilige Geest kan, blijkt uit de uiterst essentiële zaken die de Heilige Geest in zijn of haar leven bewerkt. Zonder deze zaken is de christen niet levensvatbaar en vervalt deze tot uiterlijke of vleselijke godsdienst. Wat bewerkt de Heilige Geest zoal in het leven van de christen?

Hij overtuigt van zonde, gerechtigheid en oordeel. Hij leert wat wij spreken moeten en brengt de woorden van Jezus te binnen. Hij zendt ons uit, maakt ons levend, geeft ons te spreken met vrijmoedigheid en vervuld ons met blijdschap. Hij leidt ons, vertelt ons de toekomst, getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn. Hij komt onze zwakheden te hulp. Hij brengt vrijheid en versterkt ons met kracht.[5]

Kunnen we ons voorstellen dat we christen zijn zonder de kracht van de Heilige Geest in ons leven? Nee! Zonder Gods Geest te leven is voor een kind van God gelijk aan een mens in de ruimte zonder zuurstof, hij is ten dode opgeschreven.

[5] Lukas 12:12, Johannes 14:26, Lukas 4:18, Johannes 16:13,Hand. 4:31,Rom. 1:4, Rom. 8:13, Rom 8:14, 16 en 26, 2 Kor. 3:17, Efeze 3:16.

7. Werkingen, gaven en uitingen van de Heilige Geest

Er zijn vele werkingen van Gods Geest in de gemeente. Opvallende en onopvallende. Deze geschieden door gemeenteleden heen. Geven wij ruimte aan de werking van Gods Geest dan mogen of kunnen wij ook verwachten dat deze werkingen zich gaan manifesteren. Wij willen in dit kader wijzen op het bijbelgedeelte in 1 Kor. 12:

3 Daarom maak ik u bekend, dat niemand, door de Geest Gods sprekende, zegt: Vervloekt is Jezus; en dat niemand kan zeggen: Jezus is Here, dan door de Heilige Geest.
4 Er is verscheidenheid in genadegaven, maar het is dezelfde Geest;
5 en er is verscheidenheid in bedieningen, maar het is dezelfde Here;
6 en er is verscheidenheid in werkingen, maar het is dezelfde God, die alles in allen werkt.
7 Maar aan een ieder wordt de openbaring van de Geest gegeven tot welzijn van allen.
8 Want aan de een wordt door de Geest gegeven met wijsheid te spreken, en aan de ander met kennis te spreken krachtens dezelfde Geest;
9 aan de een geloof door dezelfde Geest en aan de ander gaven van genezingen door die ene Geest;
10 aan de een werking van krachten, aan de ander profetie; aan de een het onderscheiden van geesten, en aan de ander allerlei tongen, en aan weer een ander vertolking van tongen.
11 Doch dit alles werkt een en dezelfde Geest, die een ieder in het bijzonder toedeelt, gelijk Hij wil.
12 Want gelijk het lichaam een is en vele leden heeft, en al de leden van het lichaam, hoe vele ook, een lichaam vormen, zo ook Christus;
13 want door een Geest zijn wij allen tot een lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en allen zijn wij met een Geest gedrenkt.
14 Want het lichaam bestaat toch ook niet uit een lid, maar uit vele leden.

Wij zijn inderdaad gedoopt tot één lichaam en als gevolg daarvan zullen er uitingen voorkomen bij diegenen die deze doop laten doorwerken in hun leven. Wie zijn wij mensen dat wij bepalen dat bijvoorbeeld de gave om met wijsheid te spreken nog wel actueel is en de gave van tongentaal of profetie niet. Wij denken dat wij veeleer kunnen opmerken dat de bovennatuurlijke gaven als profetie, tongentaal, onderscheiden van geesten, genezing etc. ons als nuchtere Hollanders ongemakkelijk doen voelen. Waarom? Omdat wij de Geest en haar uitingen niet kunnen verklaren met ons verstand, het is geestelijk, het is minder goed onder controle te houden. Maar Paulus geeft hier al duidelijk aan dat wij niet door de Geest kunnen zeggen: vervloekt is Jezus, of kunnen spreken en profeteren over het werk van Jezus anders dan door de Geest. Dus er is zeker een toetssteen waaraan ook de geestesuitingen getoetst kunnen worden. Dit is natuurlijk allereerst Gods Woord. Maar Paulus bedoelt hier ook aan te geven: als Jezus verhoogd wordt is dit door de Geest, als Jezus gevloekt wordt kan dit niet door de Geest zijn. Dus als de uitingen tot eer en glorie van de Naam van Jezus worden uitgeoefend, in overeenstemming zijn met Gods Woord, dan is het goed.

We mogen vele mooie dingen meemaken in de gemeente met betrekking tot de uitoefening van de gaven van de Geest. Wij geven een korte opsomming:

- Goddelijke genezing van een ongeneeselijk zieke jongen op gebed waarna ook het hele gezin tot geloof komt.
- Een woord van kennis over iemand die angst had; de persoon is daarna bevrijd van deze angst.
- Tongentaal uitgesproken in de gemeente door oudere zuster. Het werd verstaan en vertaald door een Afghaan in zijn eigen taal. De zuster kende geen woord Afghaans.
- Profetie in de gemeente waardoor iemand zich rechtstreeks voelt aangesproken en tot bekering komt.
- En vele andere werkingen en uitingen

Nergens is gebleken dat het afbreuk heeft gedaan aan het geestelijke leven of de gemeente. Veeleer heeft het werkelijk goddelijk leven en blijdschap voortgebracht. En dit is ook het wezen van Gods Geest: Leven! Toch willen wij opmerken dat in de gemeente geen extra nadruk ligt op deze gaven boven de andere, misschien wat minder opvallende gaven van dienen, gastvrijheid, wijsheid etc. Alle gaven en bedieningen mogen tot hun recht komen zoals de Here ze geeft.

In de visie en beleid van de Volle Evangelie Gemeente Morgenster hebben wij opgenomen dat wij een gavengerichte gemeente willen zijn. Daarmee bedoelen wij dat we ruimte willen maken voor de gaven van de Geest die openbaar worden in de gemeenteleden. Natuurlijk worden deze gaven getoetst aan het Woord. Ook dienen de gaven in een geest van liefde te worden beoefend. Door de gemeenteleden te stimuleren en te begeleiden in de uitoefening van de geestesgave kunnen bedieningen in de gemeente ontstaan van leraar, profeet, apostel etc.

8. De vrucht van de Heilige Geest

De volle aanwezigheid van de Heilige Geest in het leven van een kind van God zal onherroepelijk leiden tot vrucht. Deze vrucht bestaat uit de goede werken die worden voortgebracht in een geest van liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing (Galaten 5:22 e.v.) Andere vruchten zijn geduld, vergevingsgezindheid, gerechtigheid en volharding. Gaven van de Geest ontvang je van God, de vruchten rijpen na een groeiproces. Het ontwikkelen van een karakter in de Geest van Christus is des te meer waardevol bij het uitoefenen van verschillende gaven van de Geest (lees bijv. 1 Kor. 12:31). Wij zijn zelfs van mening dat gemeenteleden terughoudend dienen te zijn in het uitoefenen van geestesgaven als de vrucht van de Geest als gevolg van een verkeerde levenshouding ontbreekt. De ontwikkeling in het uitoefenen van geestesgaven zou gelijk op moeten gaan met een karakter dat zich ontwikkelt naar het beeld van Christus, anders bestaat het gevaar dat er afbreuk in plaats van opbouw aan het Koninkrijk van God plaatsvindt.
Mensen kunnen beschadigd worden door liefdeloos en respectloos handelen door christenen die niet veranderd zijn naar het karakter van Jezus Christus. De vrucht van de Geest geeft dit karakter weer. De ontwikkeling hiervan heeft alles te maken met de levensheiliging van het kind van God. Pas als deze zijn leven in toewijding en aanbidding aan God overgeeft en zich wil uitstrekken naar een heilige levenswandel ontstaat er ruimte voor de rijping van de geestesvruchten door de doorwerking van de Heilige Geest in zijn of haar leven. Dit is zoals Paulus het noemt een hogere weg boven de geestesgaven uit, namelijk die in één woord kan worden vervat: de liefde.
Paulus geeft in 1 Korinthe 14:1 de juiste volgorde van belangrijkheid aan: *“Jaag de liefde na en streeft naar de gaven des Geestes.”*

9. Tot slot

Door deze studie kunt u ervan overtuigd raken dat het Gods wil is dat zijn Geest kan en wil wonen en werken bij ons, mensen. Dat de volle inwoning van Gods Geest niet anders teweeg kan brengen dan overstroming van levend water en goddelijke blijdschap. Ook zullen uit een volle inwoning onherroepelijk de manifestatie van geestesgaven voortvloeien. Door geestelijk te wandelen zullen wij ten slotte ook geestelijke vruchten gaan voortbrengen. Zo bouwen we niet met hooi en stro op het fundament, waartoe naar onze overtuiging ook de geestesdoop behoort. Wij zijn tot de conclusie gekomen dat zonder de manifestatie van de gaven van de Geest de gemeente van Christus niet volledig tot zijn recht komt. Hier willen wij niet mee zeggen dat het behoud van een mens ervan afhangt. De enige rechtsgrond waarop wij mogen staan voor ons behoud voor eeuwigheid is het offer en de opstanding van Jezus Christus. Wij voelen ons één met een ieder die dat belijdt.

God zegene u!

Volle Evangelie Gemeente Urk e.o.

Vragen en antwoorden aangaande de doop in de Heilige Geest

Hier volgen een aantal vragen met antwoorden over het werk van de Heilige Geest die u verder kunnen helpen in uw studie van dit onderwerp. [6]

1. Ontvangt een christen de Heilige Geest als hij/zij tot bekering komt? Zo ja, hoe verschillend is deze ervaring met de doop in de Heilige Geest?

Wanneer iemand Jezus Christus aanvaardt, dan begint in deze persoon de Heilige Geest een groot werk. De Heilige Geest overtuigt hem van zonde en gerechtigheid en maakt woning in hem – Joh 6:44; 14:17; Rom 8:9; 1 Kor 12:13. Niemand wordt christen zonder het genadige werk van de Heilige Geest.

Er is echter sprake van een aanvullende en aparte bediening van de Heilige Geest, de zogenaamde doop in de Geest. De doop in de Geest is voor iedere gelovige een machtige gift en belofte van de Vader (Mat 3:11; Luk 11:13; 24: 49; Hand 2: 33, 38). Het helpt christenen om heilig te leven en het brengt de gelovige tot nieuwe toewijding en verbondenheid met Jezus Christus, hetgeen Hem zeer reëel en waardevol maakt voor de gelovige. De eerste prioriteit van de doop in de Geest ligt in de relatie tot het krachtig toerusten tot getuigenis (Hand 1:8). Ander winstpunt is een grotere vreugde in het dienen van God en een sterker besef van het hebben van een boodschap voor de wereld.

2. Kan een persoon eeuwig leven ontvangen zonder de doop in de Heilige Geest? Zo ja, waarom dan de doop in de Heilige Geest?

[6] Als bron voor deze vragen en antwoorden is gebruikt met toestemming de officiële website van de Assemblies of God in de Verenigde Staten, waarbij op diverse plaatsen enkele verduidelijkingen zijn gegeven.

Het ontvangen van eeuwig leven is niet afhankelijk van de doop in de Heilige Geest. Verlossing en redding is alleen door genade en geloof (Habakuk 2:4; Joh 6:28, 29; Gal 3: 6; 5:6; Efeze 2:8). Het is een gift voor ons door het werk van Jezus Christus aan het kruis. Wanneer we deze gift aanvaarden en berouw hebben over onze zonden dan geeft Jezus ons de zekerheid om in te gaan in het hemelse Paradijs, net als de moordenaar aan het kruis. Het is meest ongelukkig wanneer sommigen zeggen dat*: " wanneer je niet in tongen spreekt je niet in de hemel komt".* Dat is niet waar en is tegenstrijdig aan de bijbel.

Aan de andere kant geeft Jezus aan zijn volgelingen een gebod om te wachten op de Heilige Geest (Luk 24:49; Hand 1:8). De bijbel spreekt over een gebod om *vervuld te worden met de Heilige Geest* (Efeze 5:18). Deze persoonlijke ontmoeting met de Heilige Geest zal door iedere gelovige gezocht en vastgehouden moeten worden. Met de doop in de Heilige Geest komt het tot een nieuwe en vollere dimensie van geestelijk verstaan en een stroom van geestelijke gaven (1Kor 2: 9-13).

3. Wanneer je eens gedoopt bent met de Heilige Geest, waarom is het dan noodzakelijk om opnieuw gevuld te worden?

Op de Pinksterdag werden 120 discipelen vervuld met de Heilige Geest (Hand 2:4). Dit was de vervulling van de eerder gedane belofte door Jezus zelf (Hand 1:5). Maar deze eerste ervaring van de doop in de Heilige Geest, was een <u>begin van een levenslange ervaring</u>! God wil dat we blijvend vervuld zijn met de Heilige Geest.

Een voorbeeld maakt het misschien duidelijk. Ons leven als christen kunnen we vergelijken met een accu. Wanneer we Christus aanvaarden is ons reservoir klaar en compleet! We hebben nu het potentieel om bruikbaar te zijn en om levens te beïnvloeden. Maar totdat de kracht van het levende water uitgestort wordt in ons reservoir wordt er geen kracht gerealiseerd. Dit gebeurt pas wanneer

we gedoopt worden in de Heilige Geest. Wij openen onze harten en de Heilige Geest komt als een stroom van levend water in ons. Zodat we God effectief en krachtig kunnen dienen.

De vervulling met de kracht van de Heilige Geest is niet bedoeld als een éénmalige gebeurtenis, het zou een voortdurend, dynamisch proces moeten zijn. Wanneer wij leeg raken door wat voor oorzaak ook, zullen we weer terug moeten naar de bron om opnieuw gevuld te worden. Dit gebeurde ook bij de discipelen. Ze waren reeds gedoopt in de Heilige Geest op de pinksterdag. Maar later, toen vervolging opkwam, hadden ze een nieuwe kracht nodig. Ze baden tot de Here opnieuw en "ze werden allen vervuld met de Heilige Geest" (hand. 4:31)

4. Wat is het verschil tussen 'spreken in tongen' wanneer iemand gedoopt is met de Heilige Geest en 'spreken in tongen' in het openbaar? En wat is het nut of voordeel van 'bidden in tongen' in ons gebedsleven?

Er zijn tenminste 4 belangrijke zaken met betrekking tot het spreken in tongen:

- Het is een eerste bewijs van de doop in de Heilige Geest (Hand 2:4; 10:46; 19:6).
- Het is gift tot stichting voor de gemeente (1Kor 12:10).
- Het is een teken voor de ongelovigen (1Kor 14:22).
- Het voegt een extra dimensie toe aan ons gebedsleven en lofprijzing (1Kor 14:2, 14).

In al deze gevallen is spreken in tongen hetzelfde in hoofdzaak of wezen maar verschillend in doel! De ene keer is het voor de gemeente en de gelovige zelf, de andere keer kan het zijn voor een gast of bezoeker in de gemeente. De bijbel vertelt ons dat de eerste

gelovigen, wanneer de Heilige Geest over hen kwam, zij God in nieuwe talen begonnen te loven en te prijzen. Spreken in tongen is ook voor vandaag één van de bewijzen dat gelovigen zijn vervuld met de Heilige Geest. Voor veel gelovigen is het spreken in tongen tot opbouw van hun persoonlijke geestelijke leven. Dit bevestigt de realiteit van 1 Korintiërs 14:2 en 14.

Spreken in tongen in het openbaar is tot opbouw van de gemeente als er ook een uitleg bij gegeven wordt. (1 Korinthe 14). Voor zover er in tongen gesproken wordt dient dus bij het spreken het accent te liggen op begrijpelijkheid en verstaanbaarheid zodat iedereen gesticht wordt. Het eventueel door individuele gelovigen spreken in tongen in de gezamenlijke lofprijs en aanbidding kan beschouwd worden als een persoonlijke zaak waarbij de persoonlijke aanbidding en stichting aan de orde is. Indien echter zou blijken dat bezoekers/ongelovigen hierdoor afgehouden worden van het aannemen van het evangelie zal overwogen kunnen worden hier anders mee om te gaan.

5. Beheersen we als mens onze eigen wil als we praten over de keuze wel of niet in tongen spreken of profeteren of andere gaven uitoefenen?

Menselijke bereidheid heeft altijd een rol gespeeld in de vervulling van Gods plannen. Door de hele bijlbel is er sprake van aan de ene kant Gods soevereine doelen en de bereidheid van mensen in het meehelpen van het verwezenlijken van deze doelen.

Geestelijke gaven kunnen alleen beoefend worden als de gelovige zich bereid stelt om hiervoor te worden gebruikt. Terwijl de gaven bovennatuurlijk zijn vereisen ze een gewillig en gehoorzaam hart waardoor zij geuit kunnen worden. De sleutel is het gehoorzaam beschikbaar stellen gekoppeld aan een brandend verlangen om God te behagen.

6. Korinthe hoofdstuk 13:8 zegt: "…tongen zij zullen verstommen..". Is dit geen indicatie dat de doop in de Heilige Geest alleen voor de eerste gelovigen was, 2000 jaar geleden?

Om deze tekst te verstaan dienen wij hem in de context te lezen. Paulus zei dat de profetieën afgedaan zullen hebben, tongen zullen verstommen, kennis zal afgedaan hebben, en dat het volmaakte zal komen (vers 8 – 10). Paulus sprak hier over een tijd in de verre toekomst, zowel voor zijn lezers als voor ons. Wanneer het Koninkrijk van God komt, zal de volmaaktheid komen en zal er geen noodzaak zijn voor door de Geest gegeven gaven als profetie, tongen en kennis. Ze zullen verdwijnen want ze zijn niet meer nodig. In deze tijd zijn ze echter nog wel nodig.

7. Als Paulus aanmoedigt om begrijpelijke woorden te spreken in de gemeente in plaats van in tongen te spreken, kunnen we hier dan niet uit concluderen dat het spreken in tongen niet meer voor deze tijd is.

Wanneer bijbelse waarheden op de achtergrond raken en genegeerd worden, gaan mensen meestal verklaringen geven voor dat gegeven. Als het spreken in tongen niet meer in een gemeente voorkomt, vragen zij naar de reden, en critici hebben geantwoord door dit specifieke schriftgedeelte te isoleren en een oneigenlijke uitleg te geven. Paulus was geen tegenstander van het spreken in tongen. Hijzelf zegt dat hij meer dan allen in tongen spreekt (1 Kor. 14:8). Zijn punt was echter, dat als iemand in tongen sprak in een publieke samenkomst, het belangrijk was dat er een uitleg was zodat de toehoorders hierdoor opgebouwd konden worden.

Op grond van de opmerkingen van Paulus aan de gemeente te Korinthe moet geconcludeerd worden dat de gaven van de Geest

ondergeschikt dienen te zijn aan het doel van de gemeente, namelijk het evangelie verkondigen aan ongelovigen. Als blijkt dat dit effectiever kan door normale talen dan door (onbegrijpelijke) tongentaal dan zou men dit laatste beter achterwege kunnen laten. Wij dienen dus terughoudend en oplettend om te gaan met het spreken in tongen zonder uitleg in het openbaar.

8. Voor wie is de doop in de Heilige Geest?

Toen de gelovigen bijeen waren in gebed op het pinksterfeest, "..werden zij allen vervuld met de heilige Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken…" (Hand. 2:4). Niemand werd uitgezonderd. Het waren niet alleen de apostelen die vervuld werden, maar alle mannen en vrouwen die deel uitmaakten van het gezelschap. Daarnaast zei Petrus in zijn prediking na de vervulling dat "…Want voor u is de belofte, voor u en uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zovelen als de Here, onze God ertoe roepen zal." (Hand 2:39).

Zoals Petrus aangeeft, is de gave van de Heilige Geest voor alle gelovigen in ieder generatie. Het is een allesbevattende belofte van een universele dimensie. De doop in de Heilige Geest is daarom beloofd aan ieder gelovige.

9. Als iemand vervuld wordt met de Heilige Geest, is deze persoon zich dan nog wel bewust van wat er gebeurd?

Het is duidelijk dat de doop in de Heilige Geest gepaard gaat met bijzondere fenomenen. Interessant genoeg vond de menigte die toeschouwer was het een vreemd verschijnsel en dachten zij dat de discipelen teveel wijn hadden gedronken (Hand. 2:13). Maar Petrus

legde uit dat "..deze mannen zijn niet dronken, zoals gij veronderstelt, want het is het derde uur van de dag; maar dit is het waarvan gesproken is door de profeet Joël:…" (Hand. 2: 15 en 16).
Dit geeft de nodige duidelijkheid: voor toeschouwers leek het op dronkenschap, beneveling of trance. Voor degenen die het betrof was het de vervulling van een profetieën waarbij zij volledig bij zinnen waren. Velen die de doop in de Heilige Geest ervaren hebben kunnen getuigen van verschillende beleving ervan. De één een zeer diepe blijdschap, de ander gaat huilen, gaven manifesteren soms direct etc. maar altijd is er volledig besef en tegenwoordigheid van geest bij degene die het ondergaat.

10. Waarom worden sommigen direkt gedoopt in de Geest terwijl anderen lang zoeken en zich ernaar uitstrekken zonder de doop (meteen) te ervaren?

De Heilige Geest is soeverein, Hij werkt en beweegt alleen zoals Hij wil. Ook dringt de Heilige Geest zich niet op of overweldigt Hij een gelovige, het kan daarom zijn dat er een bestemde wachttijd nodig is voordat de gelovige klaar is voor het ontvangen van de Geest. Soms is de vervulling echter meer een proces dan een kortstondige gebeurtenis. Er zijn gelovigen die gedoopt zijn in de Geest door wonderbaarlijke en betekenisvolle perioden van wachten in Gods tegenwoordigheid heen. Zoekers zouden zich moeten realiseren dat ieder periode van wachten hen alleen maar dichter bij Jezus brengt en dus ook dichter bij de vervulling met de Geest.

11. Als een gelovige zich uitstrekt naar de doop in de Heilige Geest, hoe zou hij zich dan moeten voorbereiden?

Wat belangrijk is dat de gelovige de Doper met de Geest, dat is Jezus zelf, zoekt en niet de ervaring op zich. Er zijn stappen te ondernemen die zullen helpen.

- Begrijp dat de doop in de Heilige Geest een gave van God is waarbij een
  dankbare houding past
- Wees ervan overtuigd dat de doop in de Heilige Geest bijbels is
- Belijdt alle zonden in uw leven voor zover dit niet is gebeurd, en strek u uit naar een heilig en rein leven met Gods hulp
- Ga de Here loven en prijzen voor hetgeen Hij voor u heeft gedaan
- Geef uiting aan uw verlangen om van de Here zijn Geest te ontvangen door het te noemen in uw gebeden
- Wees alert op datgene dat de Geest in uw binnenste doet en beantwoordt dit in uw hart door middel van lofprijs, aanbidding en expressie zoals God het u ingeeft te doen.

Voor reacties of vragen kunt u contact opnemen met:

Piet Bakker
Oude Dijk 2
8321 AP Urk
Tel. 0527 683369

Of:

Auke Hoefnagel
Visarend 10
8309 CA Tollebeek
Tel. 0527 651747
E-mail a.hoefnagel@solcon.nl